

λυν μετέλθῃ πειρατείαν ἢ κατάχρησιν τινὰ ἐναντίον τῶν νόμων τῶν ἐθνῶν.

β. Ὅτι δὲν θέλει μετέλθῃ λαθρεμπορίον ὁποῖουδήποτε εἶδους, καὶ ὅτι δὲν θέλει φέρει εἰς τοὺς ἐχθροὺς τροφάς, πολεμικοὺς ἢ ὁποῖουδήποτε ἄλλο εἶδους.

γ. Ὅτι δὲν θέλει μεταχειρισθῇ ἄλλα ὄπλα, εἰμὴ ὅσα ἠθελε συγχωρηθῇ ἡ φέρῃ εἰς τὸ πλοῖόν του δι' ἰδίαν του ὑπεράσπισιν.

δ. Ὅτι δὲν θέλει μετέλθῃ τὴν παραμικρὴν παράβασιν εἰς τὰς πράξεις καὶ διατάξεις τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας ἀναγομένης εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον.

ε. Ὅτι δὲν θέλει μεταχειρίζεται νομίμως τὸν τὸ Δίπλωμα τῆς ναυτιλίας, καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο ἐγγραφοῦν, τὸ ὁποῖον θέλει δοθῇ εἰς αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀνήκουσας ἀρχαίς διὰ τὴν νομιμότητα τῆς ναυτιλίας.

στ. Ὅτι θέλει ἀποδώσῃ τὸ Δίπλωμα πληρωθείσης τῆς προθεσμίας εἰς τὴν Δημογεροντίαν ταύτην.

Ἐάν δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἤθελαι χαθῇ, καὶ, φθαρῇ, ἢ παθῇ δυστυχίαν τινὰ τὸ πλοῖον διὰ τὴν ὁποίαν ἤθελαι ἐμποδισθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τινὰ τῶν λιμένων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατίας, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος εὐτεὺς νὰ παραδώσῃ τὸ Δίπλωμα καὶ τὰ λοιπὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφα (ἐάν διασωθῶσιν) εἰς τὸν ἐνός μηνὸς ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἀφίξιος τοῦ εἰς ὁποῖονδήποτε τόπον ἢ λιμένα ἐξωτερικὸν εἰς χεῖρας τοῦ προξένου ἢ ἀντιπροξένου ἢ Πράκτορος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἢ εἰς ἑλλειψίν τοιούτων εἰς χεῖρας τινος τῶν Προξένου τῶν φιλικῶν Δυνάμεων, διὰ νὰ σταλθῶσιν εἰς τὴν ἀρχήν.

ζ. Ὅτι δὲν θέλει πωλῇ δανείσῃ εἰς κανένα, εὐτε κατὰ τινὰ ἄλλον τρόπον διαθῇ τὸ Δίπλωμα καὶ τὰ ῥηθέντα ἐγγραφα, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ μεταχειρισθῇ εἰς μόνον καὶ ἑξαιρετικὸν χρῆσιν τοῦ

φαιδίου οὗτον αὖ. ————— διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεδόθησαν· οὐτε δυνάμενος, οὐτε χρεωστῶν

ἄλλως κατ' οὐδένα τρόπον ὁ Πλοίαρχος νομιμῶς πορεύσασθαι νὰ ἀντικαταστήσῃ

ἄλλον τινὰ εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ εἰρημένου πλοίου, πλὴν νομίμου αἰτίας, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν διὰ βασιμίου ἐνδεικτικῶς ἀπὸ τὴν ἀνήκουσαν ἀρχήν.

Ἐκ παραβάσεων τῶν ἀνωτέρω θέλει κραταθῇ ὁ ἐγγυητὴς μετ' ὅλης τῆς περιουσίας αὐτοῦ διὰ τὴν ἀμείστον πληρωμὴν τῆς ἐγγυηθείσης ποσότητος, ἥτις δέβει δοθῇ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον· καὶ εἰς πίσωσιν τούτων

ὑπογράφου. —————

καὶ ἐν τῇ 28 μαρτίᾳ 1829

Ἰωάννης Νικηταΐης.

ἀρδ. 260

Ἑλληνικὴ Πολιτεία

Πρὸς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς

ἢ Δημοκρατίας τῆς Νέου καὶ παλίου

κατὰ τὸν ἀρδ. 140. Ἡ ὑπόστασις τῆς κυβερνήσεως σαρκιστῶν οὐκ εἶναι Δημοκρατικὴ καὶ

ὁ δημοτικὸς χαρακτὴρ οὐκ εἶναι τῆς Πρώτης Συνέλευσης διαρκηρὴν παρεμφερὴς, ἀρ' ἀντιθέτως δοτὶ τῇ

69. ἀρδ. τῇ Νέου καὶ παλίου, ἡλικία 18. ὅπου καὶ ὁφείλει νὰ ἴδωσιν ὅτι ἡ δημοκρατία, καὶ ἡ

ἡλικία οὐκ εἶναι τῆς Διοικῆσεως τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν δὲ δοτὶ τῇ οὐκ εἶναι τῆς ἐκτελέσεως Συνέλευσης

ἀποστολῆς καὶ ἐκτελέσεως οὐκ εἶναι.

Ἡ Δημοκρατία αὐτὴ ἐκτελέσασα μετὰ τῆς ἐκτελέσεως, καὶ οὐκ ἔστιν ἡλικία ἀποστολῆς καὶ

ἐκτελέσεως, καὶ ἡλικία ἀποστολῆς καὶ ἐκτελέσεως, σαρκιστῶν καὶ Γραμματεῖαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς

καὶ Εὐρωπαϊκῆς οὐκ εἶναι τῆς κυβερνήσεως ὁ ὅπου καὶ ὁφείλει νὰ ἴδωσιν ὅτι ἡ δημοκρατία, καὶ ἡ

ἡλικία οὐκ εἶναι τῆς Διοικῆσεως τῆς κυβερνήσεως. ὁ ὅπου καὶ ὁφείλει νὰ ἴδωσιν ὅτι ἡ δημοκρατία

οὐκ εἶναι τῆς κυβερνήσεως καὶ οὐκ εἶναι τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ὁ ὅπου καὶ ὁφείλει νὰ ἴδωσιν ὅτι ἡ δημοκρατία

οὐκ εἶναι τῆς κυβερνήσεως καὶ οὐκ εἶναι τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ὁ ὅπου καὶ ὁφείλει νὰ ἴδωσιν ὅτι ἡ δημοκρατία

οὐκ εἶναι τῆς κυβερνήσεως καὶ οὐκ εἶναι τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ὁ ὅπου καὶ ὁφείλει νὰ ἴδωσιν ὅτι ἡ δημοκρατία

οὐκ εἶναι τῆς κυβερνήσεως καὶ οὐκ εἶναι τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ὁ ὅπου καὶ ὁφείλει νὰ ἴδωσιν ὅτι ἡ δημοκρατία